

левериджу проявляється в тому, що підприємство, яке використовує запозичений капітал, має більшу рентабельність власного капіталу порівняно з підприємством, яке запозиченими коштами не користується.

Отже, рентабельність власного капіталу підприємства, у структурі капіталу якого є запозичені кошти, буде складатись:

- 1) з економічної рентабельності активів $R_{акт}$, скоригованої на ставку оподаткування прибутку;
- 2) ефекту фінансового левериджу ЕФЛ:

$$R_{вк} = (1 - p) \cdot R_{акт} + ЕФЛ \quad (4)$$

Власне ефект фінансового левериджу розраховується за формулою:

$$ЕФЛ = (1 - p) \cdot (R_{акт} - k_{зан}) \cdot \frac{ЗК}{ВК}, \quad (5)$$

де $k_{зан}$ – усереднена ставка оплати за запозичений капітал;

$ЗК$ – сума запозиченого капіталу;

$ВК$ – сума власного капіталу.

З формули (5) виходить, що досягти ефекту фінансового левериджу можна як за рахунок збільшення диференціалу (різниці між $R_{акт}$ та $k_{зан}$), так і за рахунок збільшення плеча (співвідношення запозиченого та власного капіталу). Для прийняття управлінського рішення слід розуміти, що другий шлях є більш ризиковим: збільшення плеча може призвести до зворотнього ефекту, а саме до зменшення диференціалу.

Таким чином, оцінювання фінансового левериджу є невід'ємною частиною управління капіталізацією підприємств. Який саме підхід використовувати – орієнтований на оцінку ризику, чи оцінку потенційних доходів від залучення додаткових коштів, залежить від конкретної ситуації на ринку.

Література

Давиденко Н.М. Фінансовий леверидж в оптимізації структури капіталу акціонерних товариств / Н. М. Давиденко // Агросвіт – 2015. – № 1. – С.10-13.

УДК 332

ПАУЛИК А.Я., ФЕЄР О.В.,
Мукачівський державний університет

ДОСЛІДЖЕННЯ ОСНОВНИХ ПІДХОДІВ ДО РОЗУМІННЯ СУТНОСТІ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ

Сучасний регіон це складна та динамічна соціально-економічна структура, що володіє певною структурою виробництва, особливостями економіко-географічного положення, відповідним природно-ресурсним потенціалом.

Сучасний стан розвитку економіки регіонів, що характеризується диспропорціями, незбалансованим розвитком спричинив активізацію досліджень конкурентоспроможності регіонів. На основі аналізу досягнень вітчизняних та іноземних науковців, можна прийти до висновку, що переважна більшість розглядають конкурентоспроможність економіки регіону як здатність до визначення та ефективного використання власних конкурентних переваг на засадах самостійності та самофінансування, за для забезпечення зростання соціально-економічних показників розвитку. Ми бачимо, що основою для формування конкурентоспроможності економіки регіону є саме конкурентні переваги. Дані поняття тісно взаємопов'язані між собою.

Деякі вчені в основу конкурентоспроможності економіки регіону ставлять фактори конкурентоспроможності. До прикладу, Ю. Савельєв під поняттям фактору конкурентоспроможності економіки регіону розуміє «його певну характеристику, причину і мотив, що визначають ступінь, характер і особливості участі регіону в конкурентних відносинах з іншими регіонами та сприяють виявленню й використанню внутрішніх ресурсів і зовнішніх можливостей його розвитку» [1, с. 292]. Вчений стверджує, що фактори конкурентоспроможності можна розглядати як конкурентні переваги економіки регіону. При цьому, конкурентні переваги розглядаються як сукупність таких основних умов: природних, соціально-економічних, науково-освітніх, технічних, інформаційних, культурних та інституціональних.

Гринів Л.В. у своїх дослідженнях конкурентні переваги розглядає як фактори, а конкурентоспроможність як результат [2]. Ряд вчених, в межах дослідження конкурентних переваг економіки регіону, виділяють поняття «джерела конкурентоспроможності». Джерелами вони вважають ресурси, якими володіє регіон. А факторами – все, що дає можливість ефективно використовувати наявні ресурси, створювати нові та активувати потенційні, тобто перетворювати ресурси на конкурентні переваги (в тому числі умови та рушійні сили).

Дослідник Андрєєв А. В. визначає конкурентні переваги економіки регіону як специфічні риси і особливості регіону, важливі для його цільових ринків та які відрізняють його від інших регіонів. [3, с. 160].

Конкурентні переваги економіки регіону – це наявність об'єкту конкурентоспроможності певних ресурсів, властивостей, факторів, які роблять його більш конкурентоспроможним в порівнянні з іншими, у певній сфері. В основі конкурентних переваг лежать певні ресурси якими володіє регіон – природні, технічні, технологічні, кадрові, фінансові, інформаційні, просторові, управлінські, організаційні тощо.

Література

1. Савельєв Ю.В. Управление конкурентоспособностью региона: от теории к практике / Ю. В. Савельев ; Ин-т экономики КарНЦ РАН. – Петрозаводск : Карельский науч. центр РАН, 2010. – С. 292.

2. Гринів Л. В. Аналіз конкурентоспроможності регіонів України в умовах економічної інтеграції / Л. В. Гринів, С. М. Синиця [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchnu_ekon/2010_4_4/238-243.pdf

3. Андреев А. В. Основы региональной экономики : учебное пособие / А. А. Андреев, Л. М. Борисова, Э. В. Плучевская. – М. : КНОРУС, 2007. – 336 с.

УДК 331.56

ПЕРЕВУЗНИК Т. М., ГОЛОВАЧКО В. М.,
Мукачівський державний університет

БЕЗРОБІТТЯ, ЯК ОДНА З НАЙВАЖЛИВИШИХ ПРОБЛЕМ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах розвитку економіки все більшої уваги потребує проблема зайнятості населення. Безробіття є глобальною світовою проблемою, що спричинює політичну напруженість, соціальну нестабільність та все більше потребує впровадження заходів щодо його попередження як на глобальному, так і на національному рівні. Безробіття у нашій країні набуло масового характеру і складає реальну загрозу для державного та суспільного благополуччя.

Актуальність теми полягає в тому, що проблема безробіття сьогодні є дуже важливим питанням, що відображає рівень зайнятого населення та аналіз рівнів безробіття з метою ефективного використання робочої сили.

Сутність процесів та рівень безробіття досліджується в працях багатьох вітчизняних науковців. У своїй науковій праці Борищук А. О. та Семенова К. Д. проаналізували рівень безробіття в Україні. Зайцева І. С. дослідила проблеми зайнятості та безробіття в Україні.

Безробіття – це таке соціально-економічне явище, коли частина економічно активного населення не може знайти застосування своїй робочій силі й стає «зайвою». За визначенням Міжнародної організації праці (МОП) безробітними вважаються особи у віці 15-70 років (zareєстровані та незareєстровані в державній службі зайнятості), які одночасно задовольняють такі три умови: активно шукали роботу або намагалися організувати власну справу впродовж останніх чотирьох тижнів, що передували опитуванню; не мали роботи ; готові приступити до роботи впродовж двох тижнів.

Основними причинами виникнення безробіття є:

- добровільне звільнення з метою пошуку більш сприятливого варіанта трудової діяльності;

- спад виробництва на підприємствах;

- зниження попиту на ряд професій та ін.

- не працевлаштовані після закінчення ВНЗ

- звільнені через закінчення строку контракту

- не працюють через виконання сімейних обов'язків

- звільнені через оформлення на пенсію/ за станом здоров'я

- демобілізовані з військової строкової служби

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>